

IMPÉRIUM DĚTSKÉ RADOSTI

Příběh manželů, kteří změnili dětskou zábavu v Česku

CO MAJÍ SPOLEČNÉHO BORIS BECKER, STEFFI GRAFOVÁ A ZLÍNSKÉ DĚTSKÉ ZÁBAVNÍ CENTRUM? NA PRVNÍ POHLED VŮBEC NIC. PŘESTO PRÁVĚ KONEC TENISOVÉ ÉRY TĚCHTO HVĚZD ODSTARTOVAL V NĚMECKU VLNU PŘEMĚNY PRÁZDNÝCH TENISOVÝCH HAL NA DĚTSKÉ PARKY. MÍSTO ŽLUTÝCH TENISOVÝCH MÍČKŮ SE V HALÁCH ZAČALY KUTÁLET ÚPLNĚ JINÉ – BAREVNÉ, DĚTSKÉ. PODNIKAVÍ NĚMCI V HALÁCH ZAČALI BUDOVAL PRVNÍ VELKÉ DĚTSKÉ ZÁBAVNÍ PARKY A V JEDNOM Z NICH NAŠLI INSPIRACI MANŽELÉ JANA A TOMÁŠ VALÁŠKOVI ZE ZLÍNA. ZAČAL TAK OHROMUJÍCÍ PODNIKATELSKÝ PŘÍBĚH. DNES JEJICH ZÁBAVNÍ IMPÉRIUM ČÍTÁ OSM DĚTSKÝCH ZÁBAVNÍCH PARKŮ PO CELÉ REPUBLICE. BEZ NADSÁZKY SE MANŽELÉ DAJÍ OZNAČIT ZA KRÁLE A KRÁLOVNU DĚTSKÉ ZÁBAVY V ČESKU.

autor: Jan Filgas

foto: Eva Plutová, archiv rodiny Valáškových

Syn zlínské hokejové legendy, brankáře a trenéra Horsta Valáška, snil od útlého dětství o NHL. Pak ale slibně rozjetou hokejovou kariéru Tomáše Valáška poznamenalo zranění. Pessimismus lékařů překonat dokázal, sen o NHL se ale rozplynul. Přestože se hokejem dlouhé roky slušně živil v Německu.

Tam potkal i svoji manželku a právě tam se zrodil i nápad vybudovat v rodném Zlíně Galaxii, první dětský park svého druhu v kraji. Po šestnácti letech tvrdé práce jsou jasnými lídry na trhu.

Pamatujete si moment, kdy jste poprvé dostal nápad

vytvořit ve Zlíně zábavní centrum pro děti? Co bylo impulzem a kde jste se inspiroval?

Tomáš Valášek: Nápad vznikl před dvaceti lety. Hrál jsem tehdy hokej v Německu a společně s manželkou jsme tam prožili čtrnáct let života. Kontakt se Zlínem jsme nikdy neztratili a každé léto jsme se do Zlína vraceli. V Německu se nám postupně narodily dvě děti. A právě s nimi jsme do jedné takové haly plné zábavy byli pozváni na narozeninovou oslavu. Děti byly nadšené. Manželce se ten projekt tehdy velmi zalíbil, a jelikož je povoláním pedagog volného času, bylo to něco, co ji lákalo i profesně. Zvažovali jsme tehdy návrat

zpět do Zlína. Důvodů k návratu bylo několik – kvůli rodině, školním dětem, ale také díky tomuto impulzu. Chtěli jsme ve Zlíně vybudovat něco, co nikde jinde v ČR nebylo.

Jak reagovalo vaše okolí, když jste oznámili, že chcete otevřít zábavní centrum? Byla tam podpora, nebo spíš nedůvěra?

Jana Valášková: Podpora byla velká. Bez našeho nadšení a přenesení také na naše okolí by však tento projekt nevznikl. Přesvědčili jsme kamaráda ze školních let Martina Růžičku, aby do toho šel s námi. Bez něho bychom nezrealizovali nic. Také v rodině

a blízkých jsme měli oporu. V širším okolí brali náš nápad s rezervou, moc nevěděli, co si představit. Než se přišli osobně podívat a byli taky nadšení.

Jaká byla situace v regionu v době, kdy jste začínali? Byly tady nebo někde v okolí podobné projekty, nebo jste vstupovali úplně na „nezorané pole“?

Tomáš Valášek: V regionu nic obdobného nefungovalo. Dá se tedy říci, že jsme průkopníky indoorových zábavních parků u nás. Původně jsme chtěli jeden sportovně zábavní park ve Zlíně. Nebylo ale jednoduché najít vhodnou halu nebo objekt, v němž by náš projekt mohl vzniknout. Proto jsme se začali poohlížet také po volných pozemcích pro případ stavby zcela nové. V mezidobě se nám naskytl docela hezký prostor v Brně. Takže původní záměr jedné zlínské pobočky začal nabírat trochu jiný rozměr. Tehdejší primátor Zlína Tomáš Úlehla nám pomohl najít i ve Zlíně pozemek a tak jsme začali připravovat projekty dva.

Takže Brno bylo nakonec jako první?

Tomáš Valášek: Ano. Bývalá skladištní hala v Brně se nám jevila jako velmi vhodná a také větší město nás lákalo pro start nezvyklého projektu. Začala se tedy etapa budování a vybavení našeho prvního parku BONGO v Brně. Po něm je také pojmenován náš maskot, opičák Bongo. Otevření vyšlo na prosinec 2008, což bylo pro nás velmi náročné období. Měli jsme tři malé děti, já jsem působil v mládežnickém hokeji ve Zlíně a do toho jsme stavěli i novou halu ve Zlíně na

Vršavě. Do celého toho kolotoče se zapojila rodina. Naše dvě děti Lukáš a Anička, které v té době měly jedenáct a osm let, byly prvními a hlavními architekty našich parků. A nejmladší syn Jan, kterému tenkrát byl jeden rok, se stal nejmladším návštěvníkem, který všechny atrakce otestoval.

Pamatujete si na úplně první den, kdy jste otevřeli Galaxii ve Zlíně? Kolik přišlo lidí?

Jana Valášková: Galaxie ve Zlíně byla otevřena necelý rok po brněnském Bongu, přesně 23.10. 2009. Závěrečné stavební práce se tak protahovaly, že jsme doslova ve stejný den zametali stavební suť a z druhé strany už vítali hosty i novináře na bohatém rautu a ve skvěle vybaveném sportovním prostoru. Jelikož to byla velmi očekávaná událost pro Zlín, bylo pozvaných hostů a návštěvníků opravdu hodně. Pamatují si, že na tobogánech se tenkrát svezli i radní a lidé z veřejného prostoru a všichni byli spontánní a veselí.

Bylo od začátku jasné, že to bude úspěšný projekt?

Tomáš Valášek: My jsme tomu s manželkou od začátku velmi věřili. Bylo to jako naše čtvrté dítě. Museli

jsme si občas vyjasnit, kdy ještě pracujeme a kdy necháme pracovní věci za dveřmi našeho domu. Ze zkušeností ze zahraničí a prvních měsíců jsme si byli jistí, že tento projekt může být také u nás úspěšný. Nechtěli jsme

však zůstat jen u toho. Od počátku nám bylo jasné, že chceme, aby tento prostor sloužil i jinak. Začali jsme organizovat také charitativní projekty, podporovat neziskové organizace a pořádat v našich parcích akce pro handicapované děti, děti ze sociálně slabších rodin, dětských domovů nebo pěstounských rodin. Manželka se velmi věnuje této oblasti, nakonec jsme se rozhodli založit vlastní nadační fond Cesta ke hvězdám. Tam je dostatek prostoru pro podporu potřebných, teprve pak se dá říct, že jsme úspěšní. Alespoň tak to vnímáme.

Který moment za ta dlouhá léta byl pro vás úplně nejhorší? Stál jste někdy před situací, kdy jste si opravdu myslel, že firma nepřežije? Co se tehdy stalo?

Jana Valášková: Náročné období bylo to pandemické. Covid však zamával se všemi. Ve všech prostorách kromě Zlína jsme byli v nájmu, měli jsme zaměstnance a za ně zodpovědnost. Do toho nesplacené úvěry apod. Nájmů máme komerční, takže ta představa několika zavřených měsíců nás děsila. Překonat to nebylo vůbec snadné, ale zvládli jsme to. Nicméně každá krize je i šance. Když přijde v životě něco těžkého, musíte se s tím zkusit vždy porvat.

To máte určitě ze sportovního prostředí, ze kterého pocházíte, že?

Tomáš Valášek: Ano, určitě to v mém životě hraje velkou roli. Sport a hokej jsou velmi dobrá příprava na život! Jde ale i o životní postoj. Jsme s manželkou oba věřící a víme, že náš

čas zde má svůj začátek i konec. Každý den je vzácný a je potřeba ho naplno využít. Každé zavřené dveře zároveň ukazují, že někde se otevírají jiné. Je pak třeba se zastavit, přehodnotit své cíle, zeptat se i tam nahoře, co je pro mě a mé blízké dobré, rozhlédnout se a jít dál. Stalo se mi to v životě několikrát. Když jsem byl mladý, hrál jsem hokej, měl velké sny, byl jsem v reprezentaci Československa do šestnácti let. A pak z ničeho nic přišel vážný úraz nohy, kdy mi lékaři dokonce říkali, že budu rád, když budu normálně chodit. Můj táta Horst Valášek tehdy trénoval hokejisty v německém Geretsriedu a vzal mě tam na léčení. Bylo to těžké období, ale nevzdal jsem to. Věděl jsem sice, že v NHL už hrát nebudu, ale hokej jsem miloval a chtěl ho hrát dál. A podařilo se. Nakonec jsem tam zůstal hrát několik let. Potkal jsem tam v Mnichově před kostelem mou budoucí ženu Janu, žijeme spolu šťastně už přes třicet let.

Kdyby nebylo toho úrazu, vše mohlo být jiné...

Tomáš Valášek: Určitě by bylo. Po deseti letech, když jsme se zabýdli v Bavorsku a mysleli si, že tam s dětmi již zůstaneme na stálo, přišla velká změna. Dostal jsem zajímavou nabídku, bylo těžké opustit známá místa a přátele, které jsme si za ta léta vytvořili. Všechno jsme ale dobře zvážili a přestěhovali se do Freiburgu. A nakonec z toho bylo mé nejspěšnější hokejové období, kdy jsme postoupili až do nejvyšší soutěže DEL v Německu. A navíc má žena s dětmi právě tady objevila projekt, kvůli kterému vlastně tento rozhovor vedeme. A odtud už to znáte, přišel návrat a plánování nového začátku. A dnes již máme těchto parků osm! Vidíte, že

někdy vás neplánované změny a životní zatáčky dovedou až výšinám, o kterých jste ani nesnil.

Co je podle vás největší omyl, který si lidé o podnikání v této oblasti myslí?

Tomáš Valášek: Občas se stane, že se nějaký zájemce o podobný

projekt přijde podívat do našeho zábavního parku. Vybere si deštivý den, kdy vidí řadu až ven, řadu na bistro a halu narvanou zákazníky. A mylně předpokládá, že takových dní je v roce 365. Tak to ale nefunguje. Těchto dní je v roce jako šafránu. My musíme zaplatit všechny náklady včetně mezd i v době, kdy je venku krásně a do haly přijde jen zlomek lidí. Naše práce pak spočívá i v ak-

cích pro děti, jako jsou příměstské tábory, dílničky, hlídání dětí, ale také v akcích pro dospělé. Pravidelně děláme i akce pro firmy, jako jsou teambuildingy nebo vánoční večírky. Není výjimkou, že pořádáme také stužkovací večery, svatby a rodinné oslavy všeho druhu.

Velikosti vašich prostor využívají i velké firmy, které by se jinak se svými stovkami zaměstnanců nikam nevezly.

Jana Valášková: Také tvoříme zázemí malým i větším tenistům, fot-

balistům, hokejistům, plavcům... Za těch šestnáct let máme nepřeberné množství spolupracovníků z různých odvětví a můžeme se na sebe vzájemně spolehnout. Ale je třeba si uvědomit, že pro nás jako majitele neexistuje žádná pracovní doba, musíme být k dispozici skoro nonstop. Každý, kdo podniká ve službách, to určitě zná také. V tomto smyslu jsou vždy nejhorší začátky, kdy park otevíráte.

Co považujete za klíčové rozhodnutí, které ovlivnilo rychlý růst vašeho podnikání?

Tomáš Valášek: Náš růst nebyl na počátku v plánu. Ale po vzniku BONGA a GALAXIE přišla po pár letech má sestra, že by v Hradci Králové také takový park ráda provozovala. Nám to přišlo jako dobrá volba. Tak vzniklo hradecké TONGO. Pořád to ale byly tři zábavní parky v různých městech a mysleli jsme si, že to bude i park poslední. Zásadní zlom nastal v momentě, kdy jsme po úspěchu našich projektů dostali nabídku otevřít velké zábavní centrum v Praze. Taková nabídka se neodmítá. Otevřít se povedlo a v roce 2016 a byl to náš největší rodinný zábavní park s názvem TOBOGA. Spojením začátečních písmen tří fungujících poboček vznikl tento krásný název TOBOGA. Toto byl zásadní milník našeho neplánovaného růstu.

Jak se z malého zlínského projektu postupně stalo celé impérium?

Tomáš Valášek: V roce 2016, kdy už existovaly čtyři pobočky a bylo nutné se o ně starat, už bylo jasné, že další rozvoj bude možný pouze s vypětím všech sil celé široké rodiny. Do toho zažil náš řetězec dvakrát stěhování do nových prostor, což je záležitost velmi náročná. Atrakce se na určité období musí demontovat, převézt a uskladnit, aby se na novém místě mohly znovu instalovat. To celé ale není jen o atrakcích, ale také ostatním zařízením a především o personálu, bez něhož by to nešlo. Téměř všude stavíme na pevných pilířích naší skvělé široké rodiny. Takže jak už jsem zmínil, o Zlín se stará moje žena Jana, Prahu řeším já, v Brně máme bratrance s manželkou, v Hradci mou sestru s mým synovcem a rodinou.

Časem jste rodinu TOBOGA parků oživil i také novinkou, a to arénou Toboga JUMP v Hradci Králové pro věkově starší děti a studenty.

Tomáš Valášek: Nově jsme v loňském roce rozšířili také brněnské Bongo o úplně nový projekt AIR JUMP, což je naprosto jedinečná možnost sportovního vyžití. Jde o kombinaci JUMP parku s interaktivními prvky a Air parku. V ČR se jedná o úplnou novinku.

Kdy jste si řekl: „Teď už je to opravdu velké“?

Tomáš Valášek: Bylo nám jasné, že musíme přehodnotit řízení našeho rodinného holdingu a vše více zprofesionalizovat. Aby toho nebylo málo, do této doby se ozvala také naše rodina z Kravař, že by podobný koncept chtěli v Opavě. Letos v říjnu se povedlo otevřít náš zatím poslední park. Ještě teď voní novotou. Slovo zatím je uvedeno záměrně, protože už nám roste další park v Plzni. Jeho otevření je plánováno na začátek roku 2026. Nejpozději teď je nám všem jasné, že pro další rozvoj a fungování všech poboček je nutné se spojit se silným partnerem nebo začít řídit řetězec opravdu profesionálně manažersky. Na tom nyní usilovně pracujeme.

Kde jste hledali inspiraci pro rozšiřování služeb? V zahraničí, nebo spíše skrz zkušenosti zákazníků?

Jana Valášková: Neustále se snažíme něco zlepšovat a ve zlínské pobočce je k tomu největší prostor. Máme zde nejen jednoduché bistro, ale také plnohodnotnou restauraci

fungující zcela nezávisle na provozu zábavního parku. Vaříme denně čerstvá menička, děláme spoustu rodinných eventů a lidé se k nám rádi vracejí. Držíme se tradiční české kuchyně, ale nebojíme se občas zapojit i naše zkušenosti ze života v zahraničí. Není tak výjimkou, že u nás najdete Dny bavorské kuchyně, děláme si i malý česko-bavorský Oktoberfest. Během roku opakujeme několikrát

oblíbené Řízkové dny, Burger týden nebo Husí hody. Snažíme se reagovat sezonně, takže nabídka se proměňuje, ale na své si přijdou i strávníci vyžadující českou klasiku. Názory zákazníků nás zajímají a občas vaříme i na přání štamgastů. Zajímavé je i spojení restaurace a relaxace. U nás si můžete objednat romantickou večeři při svíčkách přímo ve wellness. Občas tak hlídáme děti právě našich

dospělých hostů, kteří si vychutnávají saunu nebo vířivku.

Která z poboček nebo projektů byla pro vás osobně největší výzvou a proč?

Tomáš Valášek: Největší výzvou byla bezpochyby Praha. Park jsme stavěli na ploše přes čtyři tisíce metrů čtverečních. V České republice neměla tato velikost indoorové zábavy pro děti obdoby. Aby si mohli malí i velcí návštěvníci užít skluzavku přes dvě patra, museli jsme se probourat z prvního patra do přízemí. Z hlediska náročnosti byl samozřejmě velkým oříškem také Zlín. Stavělo se na zelené louce ve vhodné lokalitě Sportovního areálu Vršava, ale potýkali jsme se s mnoha problémy jako na každé velké stavbě. V areálu jsme nakonec vybudovali kromě zábavního parku pro rodiny s dětmi také hotel, wellness a restauraci.

Jak se vám daří udržet kvalitu a jednotnou firemní kulturu ve chvíli, kdy máte více poboček a týmů?

Tomáš Valášek: Tohle je věc, na které se musí celou dobu pracovat. A nikdy není hotovo. Zde vnímáme naše největší rezervy, sjednocovat, pracovat s týmy, tvořit manuály. Je to samozřejmě problém po těch letech provozu jednotlivých parků více věcí sjednotit, ale jak jsem již zmínil, na začátku nikdo netušil, kam až naše firma vyrostle. V poslední době se k tomu všemu dostáváme více, s rostoucím počtem našich parků je to nutností. Velmi rád bychom rozší-

řili i volnočasové a sportovní kroužky s profi trenéry, zejména naše jump arény jsou k tomu velmi vhodné a děti a rodiče se po nich ptají.

Mění se potřeby a očekávání dětí a rodičů? V čem nejvíce?

Jana Valášková: Český rodič nás oproti německé zkušenosti překvapil. Němečtí rodiče více sedí u stolu, popijí kávu a děti si řadí samy. V Česku stále více rodičů přichází, aby si to s dětmi společně užili. Většina dospělých nechce jen sedět nebo využít čas u počítače a nechat děti běhat samotné. Samozřejmě, že se někdy potkají maminky i na kávě a mohou si bezstarostně popovídat. A nám šlo vlastně o obojí, ať už si chtějí rodiče odpočinout a vypnout, nebo si protáhnout tělo na našich atrakcích. Jsme rádi, že každému ten prostor splní, co si přeje. Určitě se zvyšuje tendence slavení dětských narozeninových oslav. Rodiče si rádi zaplatí za zorganizovanou nazdobenou oslavu. Odchází spokojení, děti utahané, v ruce si nesou zbytek dortu a nepořádek z barevných ozdob a zbytků oslavy uklidíme my. Děti jsou stále naší prioritou a jejich očekávání jsou stále podobná, jako byla před těmi sedmnácti lety. Chtějí se hýbat, bavit, soutěžit, porovnávat se s ostatními, občas i být hlasitě bez toho, aniž by je někdo napomínal. Umí si taky pomáhat, když někomu něco nejde. Tohle jsou mé zkušenosti, vždycky jsem nadšená, když se objeví nějaké výjimečné dítě, které je pro mě zároveň velkou výzvou.

Prostory vašich indoor parků

Jsou obrovské, co v nich tedy všechno můžeme navštívit a které atrakce jsou nejoblíbenější?

Tomáš Valášek: Největší a velmi oblíbená je multifunkční prolézačka plná labyrintů, skluzavek, tobogánů a dalších herních prvků. Populární jsou samozřejmě trampolíny, horolezecká stěna i různé nafukovací hrady. Je ale těžké určit, která atrakce je ta nej. Děti za svůj pobyt v našem parku vystřídají všechna místa několikrát a když se jich ptáme, co je baví nejvíce, odpovídá každé jinak. Někoho baví jezditka nebo elektrická autíčka, jiného trampolíny a další jezdí stále dokola naši adrenalinovou skluzavku. Rodiče i děti si také společně rádi zahrají na multifunkčním hřišti fotbal nebo basketbal. Oblíbené jsou herní stoly air hockey, stolní fotbal, basketbal nebo kulečník. V našich parcích máme také 5D kino a UFO virtuální realitu. Obojí si užívají všechny věkové kategorie. Rodiče nejmenších dětí jsou nadšeni z našeho nového dětského koutku s balónkovým bazénem. Zábava a radost z pohybu u nás nikdy nekončí, a to za každého počasí.

Vnímáte rozdíl mezi tím, co očekává zlínský zákazník, a tím, co očekává zákazník ve větších městech?

Tomáš Valášek: Nerad bych paušalizoval, také zlínskou GALAXII navštěvují zákazníci z okolí, ze Slovenska, i z jiných větších měst, zkrátka odjinud. Obecně ale ve větších městech návštěvníci více utrácejí. Nepřichází až po obědě, ale využívají více naší

nabídky na občerstvení. Při odchodu více nakupují suvenýry, vouchery nebo dárky pro děti k různým příležitostem. Věřím ale, že návštěvník všude očekává milé, vstřícné a profesionální jednání, bezpečný prostor a chce strávit pohodový čas. To je stejné pro všechna města a všechny naše zábavní parky.

Jakou roli hraje ve vašem podnikání Zlín a celý Zlínský kraj? Je něco specifického, co vám tento region dal?

Jana Valášková: Zlín je náš domov. Je nám tu dobře. Žijeme zde, naše děti se sem k nám domů vrací ze světa. Jsme rádi a vděční, že se nám povedlo vybudovat něco stálého, co slouží už několika generacím. Zní to jako klišé, ale je pravda, že nás navštěvují rodiče se svými dětmi, kteří k nám před těmi šestnácti lety chodili sami jako malí. Město Zlín a tehdejší primátor byli při vzniku Galaxie našemu projektu velmi nakloněni. Což bylo určitě do začátku zásadní.

Čeho si na svém byznysu nejvíce vážíte po tolika letech?

Jana Valášková: Jsme moc rádi, že tento projekt není jen podnikání, ale i služba, především rodinám s dětmi. Není nic krásnějšího než vidět rozzářené oči dětí, které si užívají pohybu a zábavy na atrakcích a po celodenním sportování pak brečí, že už musí jít domů. Nelze si také nevážit svobody. Svobody podnikání, svobody rozhodování. A vážit si musíme možnosti naše finanční prostředky

dále používat pro dobré věci. Jasná je jen jedna věc, nejsme tady na tomto světě navždy a s sebou si nevezmeme nic než jen lásku a radost, kterou jsme dokázali sdílet s ostatními. Dává nám to obrovskou možnost přemýšlet, jak dobře investovat do dětí, do vzdělání, do přírody, do bezbranných a potřebných. V neposlední řadě nám dvěma dává naše podnikání neskutečnou volnost a možnost cestovat. To máme rádi a snažíme se ujet několikrát do roka. V jakémkoliv koutě světa navštívíme také dětské zábavní parky a jim podobné projekty. Abychom se inspirovali a sdíleli zkušenosti s jejich majiteli. Ale ať jsme jakkoliv daleko, vždycky se moc rádi vracíme domů.

Je něco, co byste dnes udělal jinak, kdybyste mohl vrátit čas na úplný začátek?

Tomáš Valášek: Kdybych věděl, jak se rozrosteme, tak určitě. Hned od začátku bych se obklopil větším týmem profesionálů. Naše začátky jsme šili horkou nití a většinu věcí jsme řešili s manželkou úplně sami. Jistě není dobré, že člověk si vymyslí akci, zorganizuje akci, zpropague akci, provede akci a nakonec tu akci vyhodnotí. Až postupem času jsme rozšiřovali tým a investovali do marketingu, což nám uvolnilo ruce pro jiné věci.

Na čem chcete stavět v dalších letech? Máte už v hlavě nový projekt nebo nový směr?

Tomáš Valášek: Směr je daný vývojem, kterým jsme prošli. Díky našemu úspěchu se o náš řetězec Toboga zajímá mnoho zajímavých subjektů,

které s námi chtějí spolupracovat či budovat parky nejen v Česku, ale i na Slovensku, v Polsku, Německu i dalších zemích. V nejbližších měsících se rozhodneme, jak dál. Sami již dál expandovat nemůžeme, nelze už takový kolos řídit jako rodinnou firmu. Jako nejpravděpodobnější se nyní jeví prodej podílů firmy jednomu známému českému investičnímu fondu, se kterým bychom mohli uskutečnit rozvoj v dalších městech i státech. Mezitím se snažíme neustále zlepšovat a přinášet inovace i do našich stávajících projektů. Chceme být nadále číslo jedna v Česku v oblasti indoorových zábavních parků.

Kdy jste naposledy měli pocit, že vás vaše práce opravdu potěšila?

Jana Valášková: Naštěstí je to skoro

každý den. I když jako všude se občas objeví i nepříjemné věci, které je potřeba vyřešit, převažují pozitiva. Kdykoliv vidím a slyším spokojené děti a jejich rodiče. Přijdou zpětné reakce, děkované emaily za provedenou akci. To jsou okamžiky, pro které to člověk dělá. Náš příměstský tábor je během pár dní už roky ihned po zveřejnění termínu vyprodán a krásné zpětné vazby na akce s dětmi i dospělými během roku jsou tou správnou a důležitou odměnou.

Co se podle vás může v oblasti dětského zábavního průmyslu změnit v příštích pěti letech?

Tomáš Valášek: Nadále se budeme snažit být především sportovně zábavným konceptem. To znamená, že chceme dostat děti i jejich rodiče

ze židlí a gaučů k pohybu a společnému trávení volného času. To se nemění a bude to vždy důležité. Na druhou stranu nemůžeme zavírat oči před vývojem a pokrokem. Proto se v posledních letech i v našich parcích objevují interaktivní prvky, kde se tradiční atrakce propojují s moderní technologií. Také zapojení virtuální a rozšířené reality do pohybových aktivit je budoucnost.

Uvedli jste, že vaše děti byly prvními architekty atrakcí a také téměř po celou dobu věrnými návštěvníky. Převezme někdo z nich po vás žezlo?

Jana Valášková: Tak na tuto otázku zatím odpověď nemáme. Naše dcera Anna nám v průběhu našeho podnikání dala jasně najevo, že

ona půjde jiným směrem. Věnuje se ekologii, udržitelným projektům, vzdělávání dětí v environmentální oblasti, v neposlední řadě je nadšená ochránkyně zvířat. Pokud vše půjde podle jejích představ, příští rok dokončí dvě vysoké školy a půjde svou cestou. Oba synové Lukáš a Jan se věnují naplno a profesionálně hokeji, v současné době oba hrají v Německu. Mají štěstí, že jejich práce je zároveň jejich velká vášeň a koníček. Staršího syna Lukáše hokej živil už přes deset let. Nejmladší Jan, který oslaví na Štědrý den osmnáct, má tímto směrem výborně našlápnuto. Oba také trénují v hokeji malé děti. Zda se pak nějak cesty propojí se sportovními aktivitami našich parků nebo i manažerskou prací v nich, se teprve uvidí. Je nám jasné, že předání firmy nebo společné podnikání rodičů a dětí není jednoduchá disciplína.

Máte sen nebo projekt, který jste si zatím „schovával“, a teď budete mít volnější ruce ho uskutečnit?

Tomáš Valášek: Profesní sen už se nám splnil. Jsme velmi spokojeni, a jak jsem uvedl, už se věnujeme i jiným smysluplným projektům, například našemu nadačnímu fondu Cesťa ke hvězdám. Součástí mých plánů je ve spolupráci se silným partnerem možná expanze našich parků nejen u nás, ale i v zahraničí. K tomu nyní směřuji určité kroky. Pokud se tato expanze povede, máme s manželkou ještě jeden sen. A opět se týká Zlína. Rádi bychom zde vybudovali stacionární hospic, který zde chybí. Možná i ve spojení s chráněným bydlením pro seniory. Opět nám byla inspirací zkušenost ze zahraničí. Zdánlivě neslučitelné projekty, kdy naší hlavní činností je zábava dětí a na druhé straně hospic a důstojný závěr života. Podle mě ale vše patří k životu a je potřeba péče jak na začátku lidského života, tak i na jeho konci. Známe projekty v zahraničí, kde se pak vše přirozeně propojuje. Vypůjčím si slova z knihy Kazatel z Bible, kde vše má svou chvíli, každá věc pod nebem má svůj čas: „Je čas rození i čas umírání, čas sázet i čas trhat, co bylo zasazeno“. Je to takový návrat ke kořenům.

Představy máme vznešené, zda se povedou, nebo ne, to se uvidí. Děkujeme všem za přízeň. Snad nám Zlíňané budou i nadále fandit, s dětmi k nám rádi chodit a pomohou nám tím plnit i tyto smysluplné sny a plány...

Všem přejeme adventní čas a vše dobré!

TOMÁŠ VALÁŠEK

- Narodil se 7. ledna 1974 ve Zlíně.
- Jeho otec je uznávaný a úspěšný hokejový brankář a trenér Horst Valášek.
- Po dokončení základní školy nastoupil studium na gymnáziu na Lesní čtvrti ve Zlíně, zároveň hrál za Zlín celou dobu hokej a prakticky hned po maturitě přijal nabídku hrát hokej v Německu.
- Působil v Geretsriedu, od roku 2001 ve Freiburgu, se kterým postoupil do nejvyšší soutěže DEL. V Německu vystudoval trenérskou školu a získal nejvyšší trenérskou licenci A. Jako trenér získal v Německu 2x titul Mistr Německa v nejvyšší soutěži s juniory Freiburgu.
- Po svém návratu do ČR získal po studiu na FTVS v Praze i nejvyšší trenérskou licenci ČSLH. S dorostem Zlína v roce 2015 získal bronzovou medaili na mistrovství ČR. Je to zatím poslední mládežnická medaile HC Berani Zlín.
- V roce 2008 spolu s manželkou otevřeli v Brně zábavní a sportovní centrum pro děti. Tento projekt postupně rozšířili i do Zlína, Hradce Králové, Prahy, Opavy a Plzně. Od té doby vystupuje firma pod společnou značkou Toboga.
- Jeho manželka Jana se narodila 4. srpna 1974.
- Vystudovala VŠ pedagogickou se zaměřením na pedagogiku volného času.
- Společně mají tři děti, Lukáš (29 let) je profesionální hokejista v Německu, dcera Anna (26) studuje dvě vysoké školy v Brně, nejmladší Jan (18) studuje a hraje nejvyšší juniorskou německou hokejovou soutěž za EV Landshut.
- Jejich společnou zálibou je cestování a sport.